

GLAS IN LOOD-VENSTER, NAAR ONTWERP VAN JAAP GIDDING.

BINNENHUISKUNST BIJ UNGER EN VAN MENS TE ROTTERDAM.

De grijze, grauwe kamers van een jaar of dertig geleden, waar geen enkele kleur in opleefde, waar alles versmolt in een, zij het ook schoone, doffe, eentonige harmonie, in welke iedere kleur ondergeschikt was aan het binnenzevende licht, dat de dingen met een atmosferisch waas omhulde; deze harmonie, zoo hartstochtelijk bemind door menschen die oud beginnen te worden, zij heeft afgedaan, waarschijnlijk wel bij iedereen, die zijn smaak, zijn gansche bewustzijn ver-

frischt voelt, vernieuwd door de jongste kunstuitingen; een kleurenfontaneling, als den bezoeker op de bovenvermelde tentoonstelling met vreugde vervulde.

Men vond hier niet het kleurige, dikwijls n'importe comment aangewend, zooals onlangs te Dordt in Mevrouw Wegerif's batiks, maar de vindingen van een subtiel-fijn coloriet, een kleurfantast met uiterst gevoelige oogen.

Het was naast de reeds algemeen bekende deftige schoonheid van Eisenloeffel's bronzen, waar de kleur als een zachte bescheiden bloem in den sonoren glans van de donkere bronskleur, in de statige omhulling van den donkeren grondvorm schuil ging, ons als lokte en streelde. Of waar men haar groot, breed-uit in de ruimte zag hangen aan fragiele dunne kettingen, in het donker van het

brons telkens fijn en rank gevat, een schoon silhouet vormend bij de onderlinge verhoudingen in de wijde der kamer. En ook waar een doorschijnende email rozet in de kap van een schemerlampje — geel met zacht véronaise en even wat Engelsch rood — als een lichtend, zacht intimiteit-uitstralend oog, rustig in het avondduister tot ons sprak.

Bij deze schoonheid zagen althans wij Rotterdammers voor het eerst de wollen borduursels, door den binnenhuis-kunstenaar De Zwart ontworpen en door zijne echtgenootte Mevrouw De Zwart—Ketjen uitgevoerd. Ik kan geen duidelijker woord voor

deze patronen vinden dan door ze Futuristisch te noemen. Ook is er iets van het Perzische ornament in. De motieven, alle aan het plantenrijk ontleend, bestaan uit eenheden van veelheden, d. w. z. dat een bloem vaak uit gecombineerde deelen van verschillende bloemen, een blad uit veelheden van verscheidene bladen is gevormd. Soms werd een bloem als een enkele kleurvlak met een simpel steeltje en takje op gelijke afstanden over het vlak herhaald, soms slechts hier of daar even als neergegooid; maar steeds op de juiste plaats. Overdacht en weloverwogen,

met gevoel voor het evenwicht, zoowel in kleur als in teekening, is dit werk altijd. Theehoezen, tashjes zijn soms over het geheele vlak bewerkt, met een witje hier of daar als een oog; bijna motief tegen motief aan, slechts een smal kleurlijntje van de te bewerken zij doorlatend. Het rood van klaprozen en rozenrood, het felle rood van schminck, korenbloemenblauw en hevig paars; de felste oranje en geeltjes tegen zwart of felgroen aangewerkt; al deze kleuren zijn met uiterst kleurgevoelig oog, met fijnen smaak bijeengevoegd.

Deze kleurige voorwerpen sierden stoelen,

KUSSEN, NAAR ONTWERP VAN DE ZWART.
UITGEVOERD DOOR MEVROUW DE ZWART—KETJEN.

tafels, kasten en buffetten en waren een levendige blijde noot boven het stemmig bruin der meubels van Van der Sluys.

Jaap Gidding, die ook ander werk had, bekoorde met ontwerpen in gebrand glas, welke, naast oudere gehangen, stelligen vooruitgang toonden. Zijn stijl, waarin verbrokkeldheid, gebrek aan samenhang hinderde, heeft een omkeer ondergaan. Zijn composities zijn breder van bouw, grooter van lijn, er is concentratie van vizie in gekomen. Gidding werkt met het zeer harde opalescent-glas uit Boheme, platen gebrand glas van één kleur, in welke vlamme